

Forblad

Indendørsklimaet

Skriver

Tidsskrifter

Arkitekten 1964

1964

Indendørsklimaet

Ovenstående indlæg plus adskillige mundtlige henvendelser viser, at ingeniør Vagn Korsgaard har vakt mere opsigt – eller måske irritation – ved sine rappe bemærkninger om den kostbare æstetik end ved sine saglige og værdifulde oplysninger om indendørsklimaets tekniske problemer.

Ingeniør Korsgaards artikel er et nødvendigt bidrag til en øget forståelse af de komplicerede problemer, arkitekten og ingeniøren må løse i fællesskab i nutidens byggeri. Det burde have været en appel til gensidig forståelse, men den halvt humoristiske, halvt alvorligt mente indledning kan vist desværre medvirke til at øge afstanden mellem disse to parter i byggeriet.

Intet byggeri af betydning er nogensinde blevet tilrettelagt alene ud fra økonomiske hensyn, Alt, hvad vi omgiver os med, vælger vi også for formens skyld, undertiden en meget kostbar form. En papirsskærm til et par kroner kunne teknisk gøre samme gavn som PH's koglekrone til et par tusinde. En simpel kasernebygning ville gøre samme gavn i byens administration som Nyrops fantasirige bygning.

I perioder, fattigere på teknik og penge end vores, har man bygget rigt udstyrede huse, bl. a. med store, kostbare vinduer. Renæssancetidens borgerhuse og slotte havde ligeså store glasarealer som vor tids. Rene glashuse kendes fra århundredskiftet, hvor midlerne var væsentligt ringere end i dag. Hvorfor skulle vi ikke anvende vores stadigt stigende formåen på såvel det økonomiske som det tekniske område til en mere udtryksfuld, en arkitektonisk rigere bygningskunst? Det er helt forkert, når ingeniør Korsgaard siger, at vores tid er præget af rationalisme. Tværtimod, det irrationelle har aldrig haft bedre kår. Aldrig har vi haft så mange kunstnere, og aldrig har merkantilismen haft bedre

mulighed for at udnytte vores irrationelt betonedede forfængelighed. Den større interesse for de irrationelle værdier kan bruges og misbruges.

Forhåbentlig vil det saglige indhold i artiklen om indendørs klimaets problemer blive opfattet af bygherrer, ingeniører og arkitekter som en opfordring til at foretage en rimelig afvejning af de mange hensyn. Store vinduesarealer kan af mange grunde være ønskelige og helt forsvarlige, hvis man samtidig gennemfører en kontrol af sollyset og indendørs klimaet. Det er teknisk muligt, om det også er det økonomisk, må man overlade til bygherren og hans teknikere at afgøre i fællesskab.

Årsagen til den megen kritik af indendørs klimaet skyldes bl. a., at man nu teknisk er i stand til at tilvejebringe nogenlunde gunstige forhold. Der findes masser af ældre huse med store vinduesarealer, hvor forholdene er ganske tilsvarende dem, man kender i moderne byggeri. Man kan f. eks. nævne tegnestuerne i rådhusets tagetage med store ovenlys. Men det har aldrig givet anledning til en offentlig polemik, man affandt sig simpelthen med forholdene. Det er kun rimeligt, at man ikke længere viser den samme tålmodighed. Det er imidlertid en udfordring til teknikerne, til producenterne af klimaanlæg og ikke bare til arkitekterne. Sådan har de fleste ingeniører og fabrikanter da også opfattet det.

Skriver